

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1340/2025
12.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Соколовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сурдулици ЗК.бр.68/2023 од 14.05.2025. године и Вишег суда у Врању ЗКж2.бр.70/25 од 05.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Соколовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сурдулици ЗК.бр.68/2023 од 14.05.2025. године и Вишег суда у Врању ЗКж2.бр.70/25 од 05.08.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици ЗК.бр.68/2023 од 14.05.2025. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Соколовића за укидање потврде извршности од 19.06.2024. године која је стављена на пресуду Основног суда у Сурдулици К.бр.68/2023 од 10.10.2023. године.

Решењем Вишег суда у Врању ЗКж2.бр.70/25 од 05.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Соколовића, која је изјављена на решење Основног суда у Сурдулици ЗК.бр.68/2023 од 14.05.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Игор Соколовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, те због повреде одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине побијана решења Основног суда у Сурдулици ЗК.бр.68/2023 од 14.05.2025. године и Вишег суда у Врању ЗКж2.бр.70/25 од 05.08.2025. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање о захтеву за укидање клаузуле извршности.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не опредељује ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, већ у поднетом захтеву само наводи да је суд побијаним нижестепеним решењима којима је одбио захтев браниоца окривљеног за укидање клаузуле извршности са правноснажне пресуде Основног суда у Сурдулици К.бр.68/2023 од 10.10.2023. године, погрешно налазећи при томе да је другостепена пресуда Вишег суда у Врању Кж1 236/23 од 26.03.2024. године уредно достављена окривљеном дана 17.05.2024. године, повредио одредбе чланова 243, 244. став 2. и 427. став 5. ЗКП које се односе на достављање писмена, обзиром да се у конкретном случају по мишљењу браниоца ради о неуредној достави наведене другостепене пресуде окривљеном, будући да је судски вештак из области графоскопије Слађан Милосављевић, који је ангажован од стране окривљеног, у свом налазу и мишљењу са степеном извесности утврдио да спорни потпис на доставници о уручењу наведене пресуде није написан од стране окривљеног као примаоца.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепена решења побија због повреда одредаба чланова 243, 244. став 2. и 427. став 5. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде одредбе члана 32. став 1. Устава Републике Србије, истицањем да је услед пропуста суда приликом достављања окривљеном другостепене пресуде Вишег суда у Врању Кж1 236/23 од 26.03.2024. године повређено право окривљеног на правично суђење и приступ суду, будући да му је онемогућено да изјави захтев за заштиту законитости против наведене другостепене пресуде.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**